

עת"א 1916/04/23 - חרב אבו כף נגד שרות בתי הסוהר

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

תאריך: 20 ספטמבר 2023
עת"א 1916-04-23

בפני: כב' שופט עמית כהן

העותר: חרב אבו כף
ע"י עו"ד נאסר מוסטפא

נגד

המשיב: שרות בתי הסוהר
ע"י עו"ד חגית פרידמן, ב"כ היועץ המשפטי לממשלה בעתירות אסירים

פסק דין

השאלה במחלוקת בתיק זה היא דרך חישוב ימי מאסרו של העותר - האם יש לנכות ממאסר שהוטל על העותר ימים שהעותר שהה במעצר, במקביל למאסר שהוטל עליו בתיק אחר.

רקע וטענות הצדדים

1. העותק נדון למאסר בשני תיקים:

1.1. ת"פ 740-04-21 ("התיק הראשון"):

בתיק הראשון נגזרו על העותר 12 חודשי מאסר, כאשר בהתאם לפסק דין מיום 23.11.22 בעפ"ג 40356-07-22, מאסרו החל ביום 18.9.22 ומתקופת המאסר יש להפחית ימי מעצר קודמים שהיו לו בתיק הראשון. בדיון התקיים בעפ"ג 40356-07-22 הודיע ב"כ המשיבה:

"יש לי הצעה המערער עצור מיום 18.9.22 בתיק האחר, אין לי בעיה לומר שהמאסר הנוכחי יתחיל להימנות מיום 18.9.22, ובתיק האחר יחליטו מה שיחליטו וכמובן ינכו ימי המעצר הקודמים בתיק הנוכחי."

ב"כ העותר קיבל את ההצעה וניתן פסק דין בהתאם.

בתיק הראשון שהה העותר במעצר 30 יום, כאשר תקופת המעצר האחרונה הסתיימה ב-4.8.22, ואין מחלוקת בין הצדדים שיש לנכות את ימי המעצר מעונש המאסר.

1.2. ת"פ 52907-02-22 ("התיק השני"):

ב-5.12.22 נגזרו על העותר בתיק השני 13 חודשי מאסר, במצטבר לכל עונש אחר ובניכוי ימי מעצרו בתיק השני. בטיעוניהם לעונש לא התייחסו הצדדים לעובדה שחלק מימי המעצר רוצו במקביל לעונש המאסר בתיק הראשון, ובסופו של דבר קבע בית המשפט:

"... אני דן את הנאשם לעונשים הבאים: [...] 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה ובמצטבר לכל עונש מאסר אחר שנגזר על הנאשם [...]."

עמוד 1

בתיק זה שהה העותר במעצר מיום 16.9.22 עד למועד מתן גזר הדין, כאשר נוכח פסק הדין בעפ"ג 40356-07-22, מיום 18.9.23 שהה עותר במעצר במקביל למאסר בתיק הראשון.

2. אין מחלוקת בין הצדדים שבגין התיק הראשון על העותר לרצות 12 חודשים החל מה-18.9.22 בניכוי 30 ימי מעצר.

3. המחלוקת בין הצדדים היא כיצד יש לחשב את משך המאסר בתיק השני:

לטענת העותר, יש לנכות את מלוא ימי המעצר, מיום 16.9.22 עד ליום 5.12.22. דהיינו, לטענת העותר, יש לנכות את ימי המעצר בהם שהה העותר במעצר במקביל למאסר בתיק הראשון, מימי המאסר בתיק השני.

לטענת המשיב, בתיק השני יש לנכות רק את ימי המעצר מיום 16.9.22 עד ליום 17.9.22 (שני ימי מעצר), ואילו יתר הימים, בהם שהה העותר במאסר במקביל למעצרו, אינם ניתנים לניכוי.

דין והכרעה

4. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובחומר הרלוונטי, הגעתי למסקנה שהדין עם המשיב.

5. כידוע, הכלל הוא שימי מאסר נמנים ממועד גזר הדין (סעיף 43 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977), אולם ההלכה קובעת שבדרך כלל יש לנכות ימי מעצר באותו תיק, מתקופת המאסר, על מנת למנוע כפל ענישה.

אולם, מצד שני, קובעת ההלכה שאין לבצע "כפל ניכוי", דהיינו - כאשר נאשם מצוי במעצר בשני תיקים במקביל או שנאשם מצוי במאסר במקביל לימי מעצרו, אין לנכות את ימי המעצר החופפים מהעונש [ע"פ 3242/19 **היועץ המשפטי לממשלה נ' אליקים אלציק**, 18.8.19].

6. כאמור, בתיק השני קבע בית המשפט כי עונש המאסר ירוצה במצטבר לכל עונש אחר וכי ינוכו ימי המעצר שריצה העותר בתיק זה.

משמעות הדבר שהיא שיש לנכות את ימי המעצר שריצה העותר רק בתיק השני, ולא ימי מעצר בהם היה העותר עצור במקביל לריצוי מאסרו בתיק הראשון, זאת בהתאם לכלל שאין לנכות ימי מעצר החופפים לימי מאסר (ע"פ 3242/19 הנ"ל).

בעפ"ג 40356-07-22 נאמר על ידי ב"כ המשיבה שבתיק השני יחליט בית המשפט כפי שיחליט, לכן, אם רצה העותר שימי המעצר ינוכו פעמיים (פעם אחת כימי מאסר בתיק הראשון ופעם שנייה כימי מעצר בתיק השני), היה עליו לבקש זאת במפורש מבית המשפט שגזר את העונש בתיק השני.

מאחר שלא התבקש ולא נקבע שיש לנכות את ימי המעצר פעמיים, יש לפעול לפי הכלל ואין לנכות ימי מעצר החופפים לימי מאסר.

7. נוכח האמור, דרך חישוב הניכוי על ידי המשיב סבירה ויותר מכך - היא נכונה.

8. נוכח האמור, העתירה נדחית.

ניתן היום, ה' תשרי
תשפ"ד, 20 ספטמבר
2023, בהעדר הצדדים.

עמית כהן, שופט